

کلیات شرح وظایف اعضاء هیات علمی

توسعه نیروی انسانی بدون توجه به اعضای هیات علمی و تبدیل آن ها از عناصر مستقل به عناصر موثر و بدون افزایش کارایی و در عین حال حفظ و ارتقاء انگیزه ، نشاط و نوآوری آن ها امکان پذیر نخواهد بود.

دستیابی به توسعه ای پایدار و مداوم در وحله اول منوط به باورداشتن نیاز به این توسعه در بین اعضای هیات علمی و نیز در بین تصمیم گیران آموزشی و پژوهشی کشور است در توسعه نیروی انسانی در بخش های آموزشی و پژوهشی هماهنگی بین نیازهای دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی و موسسات وابسته که بر اساس برنامه راهبردی دانشگاه ، دانشکده ، موسسه و گروه به دست آمده باشد و نیز وظایف فرد به عنوان عضو هیات علمی از ضرورت ها است. طیف گسترده وظایف عضو هیات علمی در هفت حیطه آموزش ، تحقیق و پژوهش ، توسعه فردی ، فعالیت اجرایی و مدیریتی ، ارائه خدمات درمانی و ارتقاء سلامت و فعالیت های تخصصی در خارج از دانشگاه می باشد. این حیطه ها عبارتند از :

آموزش :

شامل تدریس دروس نظری ، عملی ، کارگاهی ، آزمایشگاهی و آموزش بالینی خواهد بود. قبول مسئولیت استاد راهنما یا مشاور دانشجویان ، سرپرستی پایان نامه ها ، تدریس و یا شرکت در کنفرانس های آموزشی گروه، تدوین و طراحی برنامه های درسی و آزمایشگاه ، بازنگری برنامه های آموزشی و دروس ، طرح روش های انتخابی و برگزاری امتحانات ، شرکت در برنامه های آموزشی ، تولید نرم افزارها و لوح های فشرده چند رسانه ای نیز از جمله فعالیت های آموزشی یک عضو هیات علمی خواهد بود.

تحقیق و پژوهش :

فعالیت های تحقیقاتی شامل: بررسی اولویت های پژوهشی ، اجرای طرح های پژوهشی ، راه اندازی آزمایشگاه های تحقیقاتی ، ارائه مقاله در سمینارها و همایش های داخلی و خارجی ، چاپ و انتشارات مقالات ، کتب علمی و ترجمه کتب ، اختراع و ابتکار جدید و ارائه فعالیت های نوین در حیطه های مختلف می باشند . در این ارتباط همکاری با مراکز و موسسات آموزشی و پژوهشی و صنایع داخلی و خارجی و ارائه طرح های مشترک و اخذ گرانت و جذب منابع مالی خارج از دانشگاه باید مد نظر گرفته شود. داوری مقالات ، طرح ها و پایان نامه های پژوهشی و ویراستاری مجلات و کتب علمی از مقولات دیگر فعالیت های پژوهشی است .

توسعه فردی :

تلاش بمنظور افزایش توانایی های فردی (دانش و مهارت ها) یک عضو هیات علمی که عهده دار مسئولیت های مدرس ، پژوهشگر ، درمانگر و حافظ سلامت جامعه خواهد بود ، می باشد. اعضای هیات علمی می باید بر اساس نتایج حاصل از ارزشیابی سالیانه خود سعی در برنامه ریزی به منظور رفع کاستی های احتمالی و از بین بردن نقاط ضعف و تقویت نقاط قوت و نیز به روز نمودن آگاهی های عمومی و تخصصی خود بنمایند. در این ارتباط گذراندن دوره های

کوتاه مدت و میان مدت داخلی و خارجی ، شرکت در همایش ها و کارگاههای مختلف و آموزش از راه دور باید در نظر گرفته شود.

عضو هیات علمی موظف است در سنوات مشخص شده رتبه علمی بالاتر را کسب نماید و علاوه بر ارتقاء دانش فردی ، مهارت های لازم را جهت انتقال دانش خود به فراگیران را کسب نماید.

فعالیت های اجرایی و مدیریتی :

با توجه به ساختار دانشگاه ها در وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی ، پذیرش مسئولیت های اجرایی و مدیریتی یکی از وظایف مهم اعضای هیات علمی که توانایی این امر را دارند می باشد. در این ارتباط قبول مسئولیت های مختلف در بخش ، گروه ، دانشکده ، بیمارستان و دانشگاه ، عضویت در شوراهای و کمیته های مختلف، قبول مسئولیت در حوزه های ستادی وزارت متبوع و شوراهای و مجامع آن ، مشارکت در برنامه ریزی و مدیریت استراتژیک از اهم این وظایف می باشد.

ارائه خدمات درمانی و ارتقاء سلامت :

در دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی برخی از اعضای هیات علمی وظیفه مستقیم ارائه خدمات درمانی را برعهده دارند ولی به طور کلی اعضاء هیات علمی این دانشگاه ها به نحوی در ارتقاء سلامت جامعه نقش دارند. در ارتباط با ارائه خدمات درمانی ، انجام برنامه های ویزیت بیماران در بخش و درمانگاه ، انجام عمل های جراحی مختلف ، شرکت در تیم های جراحی ، انجام مشاوره های پزشکی ، انجام امور پاراکلینیکی مختلف (شامل فعالیت های آزمایشگاهی ، رادیولوژی ، آندوسکوپی ، اعمال تشخیصی قلب و عروق و...) و شرکت در برنامه های کشیک شبانه (آنکالی) از اهم این فعالیت های می باشند.

فعالیت های تخصصی در خارج از دانشگاه :

ارائه خدمات غیر مستقیم در ارتباط با تخصص و شغل فرد با انتظاری که از او می رود در این حیطه قرار می گیرد . این خدمات می تواند به موسسه آموزشی و یا جامعه ارائه گردد . از این فعالیت ها می توان مشارکت در انجمن ها و گروه های حرفه ای ، ارائه خدمات مشاوره ای علمی و تخصصی به جامعه ، شرکت در گردهمایی ها و مواردی از این قبیل نام برد